

OTRZEDŹ (1) *sb f*

I sg otrzedzią.

Sł stp: otrzedź, oczrzedź, Cn, Linde brak.

W funkcji przysłówka: »otrzedzią« = po kolei: Pies rzekł [do wilka]/ temumci ia też rad/ Iednako zemną będziefz iadł: Y połpołu tákież legác/ A otrzedzia [!] domu ftrzegác BierEz R2.

Synonim: kolej.

EW